

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.4. Palæologi ratio agendi de Ecclesia græca latinæ reconcilianda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

thor addidit dialogos ac sermones rebus accommodatos. Quam methodum secuti postea sunt Ascetæ reliqui, dum meditandi materias subministrabant: timendumque, ne illa imbecilibus ingeniis præbuerit occasionem pro arcanis divinitus cognitis habendi ea, quæ magnopere sibi persuaserant. Fortassis etiam hoc exemplum gesta Sanctorum scribentibus auctoritatem dedit ad excogitanda audacius facta vel saltem circumstantias, quas nutriendæ pietati habiles censebant.

Sæcul. XIII.
A.C. 1269.

§. IV.

Palæologi ratio agendi de Ecclesiâ Græca Latinæ reconcilianda.

Post Conradini cladem Rex Carolus Andegaviensis nec in Sicilia, nec in Italia hostes, quos impugnaret, habuit. Submisere se omnes usque ad Saracenos Nucerinæ, qui diuturnam passi obsidionem tandem annonæ penuria victoris arbitrio se permittere cogeantur 27. Julii an. 1269. Venerunt collis laqueo circumdatis, & in genua provoluti ejus mancipia se fatebantur solam vitæ gratiam flagitantes: qua obtenta in loca varia dispergebantur, ne in posterum moliri quidpiam possent. Aliqui sanam amplexi fidem salutis fonte aspersi sunt. At

G. de Post.
Laur. c. 49.
Mon. Pad.
p. 625.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. M m Chri-

Sæcul. XIII. Christiani rebelles inter illos inventi ju-
A.C. 1269. bente Carolo necabantur.

Ducange
hist. C. P.
lib. 5. n. 40.

Pachym. lib.
5. c. 8.

Ita firmato sibi solio Rex consilia sua longius porrigens, Constantinopolim capere, vel saltem jura sibi an. 1267. ab Imperatore Balduino tradita persequi cogitabat. Utramque rem vehementer timebat Imperator Michael Palæologus, se Caroli viribus terra marique inferiorem, ac Brundisio Dyrrachium transiendi facilitatem videns. Igitur sæpe ad Papam tabellarios misit, sed clanculum, eo quod aditus custodirentur: & nonnunquam Fratrum Mendicantium opera utebatur. Blandis in epistolis suis Papam obsecrabat, ut ne Carolum pateretur bellum inferre Græcis, qui Latinorum instar & Christiani essent, & Papam agnoscerent Patrem spiritualem ac primum Episcoporum. Promittebat se facturum, ut cesset schisma, vetus Ecclesiæ unitas redeat, eaque in unicum coalescat gregem: addebatque, ab eo tempore, quo Græci Constantinopolim rursus intrassent, huic consilio nihil obstare amplius. Simul Cardinalibus pecunias mittebat, ut eos cæterosque, qui Papam ipsi benevolum reddere possent suis partibus adjungeret.

ap. Rayn.
1270. n. 3.

Etiam Regi S. Ludovico per Oratores ac epistolas significavit, se suumque Clerum ac populum ad Ecclesiæ Romanæ

næ finum revertendi cupidos sæpe ad
 facram Sedem nuncios misisse; sed hac
 in re sibi non esse satisfactum. Idcirco
 Regem, ut hujus arbitrum ageret, per
 tribunal Christi, extremumque judicium
 obtestabatur, se, quod ille statueret,
 sanctissime observaturum spondens. Rex
 schismaticorum reconciliationem arden-
 ter desiderans, sed optime gnarus suum
 non esse, de hac mere spirituali materia
 pronunciare, Palæologo respondit, se
 hujus arbitrium haud posse suscipere, sed
 eam libentissime summo Pontifici com-
 mendaturum, ad quem pertineret sen-
 tentiam dicere. Hoc fine ad Romanam
 curiam duos Fratres Minores Eustachium
 Atrebatensem, & Lambertum Cultura-
 num misit cum epistolis ad Cardinales
 Ecclesiam Romanam vacante sede admi-
 nistrantes, quibus illi propositionem Im-
 peratoris Græci, ac Regis responsum ex-
 posuere.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1269.

S. Ludovicus ab aliquod annis com-
 mercium cum Rege Tunetano habebat,
 sæpiusque Nuncios alter alteri miserant.
 Nam plures homines fide digni edoce-
 bant Regem, hunc Principem Musul-
 mannum ad Christianam religionem ma-
 gna voluntatis inclinatione propensum,
 si nancisceretur honestam occasionem,
 quæ a subditis tutum redderet, ad illam
 libentissime transiturum esse. Id ferven-
 ter

Duchesne
 to. 5. p. 461.

Sæcul. XIII.
A.C. 1270.

ter cupiens Ludovicus dicebat interdum:
O si talem filium de sacro fonte fulciperem! Hæc spe Occitaniam inferiorem tanquam suas terras recogniturus adire voluit, ut illic, si Deus Regem Tunetanum ad accipiendum baptismum permoveret, bono huic operi promovendo esset propior. Die S. Dionysii 9 Octobris an. 1269. in ipso Sancti templo solenniter aqua vitali ablui curabat Judæum notissimum, cujus patrem lustricum agebat. Rex Tunetanus ad eum rursus Legatos miserat: quibus huic ritui adesse iussis studio religionis flagrans, Meo nomine agebat, Regi Domino vestro dicite, me adeo ipsi salutem animæ precari, ut apud Saracenos in carcere ac tenebris reliquos dies meos transigere vellem, dummodo ipse cum gente sua Christo bona se fide adjungeret.

Cardinales, quorum supra memini duobus Fratribus, quos S. Ludovicus Græcorum causa miserat, auditis ei per epistolam Viterbii 15 Maji an. 1270. datam responderunt, se rem Cardinali Episcopo Albanensi, Romano in Francia Legato commisisse, monueruntque Regem ne fideret Græcorum artibus, similia sæpe solummodo temporis ducendi causa proponentium. Eodem die Cardinales scripsere Legato facientes copiam cum Palæologo negotium per postremos duos

Ruin. 1270.
n. 2.

Pontifices Maximos coeptum ita resu- Sæcul. XIII.
 mendi, ut a conditionibus, quas hi Græ- A. C. 1270.
 cis imposuissent, non recederet. Is Le-
 gatus erat Radulphus Caprerijs antea
 Episcopus Ebroicensis, cui Papa Cle-
 mens præter crucem manu sua traditam,
 legationem ad militiæ sacræ copias detu-
 lerat. Sed ne injunctum sibi munus Pa- Rayn. 1266.
 pæ obitu antiquatum esse diceret, Car- n. 7.
 dinales hoc ei confirmarunt: ac reapse
 S. Ludovicum in itinere comitatus est.

§. V.

Beata Isabella Gallicæ Princeps.

Sanctus Rex ante suum abitum aderat Vie par
 exequiis Isabellæ unicæ sororis suæ, Agnes p.
 tali fratre dignissimæ. Cum ab ineunte 160.
 ætate statuisset se consecrare Deo, obla- v. Castelain
 tum sibi cum Conrado Imperatoris Fri- not. martyr.
 derici filio connubium renuit quamvis a IV. p. 172.
 Rege fratre suo ipsoque Papa Innocen-
 tio IV. sibi suasum. Maximam temporis
 sui partem precibus & codici sacro lati-
 ne legendo dabat, hujus linguæ adeo
 perita, ut sæpe litteras a facelli sui Præ-
 fectis pro more seculi nomine suo scri-
 ptas corrigeret. Crebro colebat jeju- p. 171.
 nium generatim tam modico contenta
 cibo, ut mirum esset eam posse illo vive-
 re. Quotidie sacra confessione perpur-
 gabat animum, frequenter in se flagris